

Dedicació de l'església parroquial de Sant Antoni Maria Claret

Barri de Balàfia
Lleida, 26 de Febrer de 2006

AL-LELUIA, som a la casa del Senyor!

Cal que la celebració eucarística arribi a formar persones i comunitats eucarístiques que estimin i serveixin, com Jesús en l'Eucaristia. És dir, cal que els qui s'apleguen per celebrar la Pasqua del Senyor siguin, enmig de la societat, memòria i signe del Senyor que dóna la vida.

Sense una vida viscuda amb intensitat i profunditat no és possible viure l'Eucaristia significativament.

A vegades fa la impressió que hem ressaltat massa la dimensió cultural i hem menystingut la de "Memòria" i de la "Taula compartida". Amb això es perd bastant la força provocadora que té la memòria de la Pasqua de Jesús i de l'exigència de fraternitat que brolla de compartir la taula del Senyor. (Josep Maria Abella, Superior General dels Claretians, al Sínode dels Bisbes, 3/10/2005. Era l'únic català que hi havia).

QUINA ALEGRIA...

L'Església és primer de tot la comunitat dels qui ens apleguem dia rere dia al voltant de Crist Ressuscitat. On hi ha uns quants de reunits en el seu Nom, Jesús s'hi fa present. Fins ara ens aplegàvem en aquell magatzem humil i acollidor. Ens hi trobàvem bé. També ens hem aplegat alguna vegada al Centre Cívic. Li agraïm el seu generós acolliment. Tanmateix l'Església érem nosaltres, no pas el local. Però un local és molt convenient, i fins i tot necessari. Avui estrenem un local nou i digne. És la nostra Església Parroquial.

És obra de tots, dels desigs i de la contribució de moltíssims membres de la nostra parròquia i d'altres.

- ✓ El bisbe emèrit *Ramon Malla*, empenyia a fer-la.
- ✓ El bisbe *Francesc Xavier Ciuraneta*, amb la seva acció silenciosa i eficaç, l'ha poguda dedicar.

- ✓ El Rector, P. *Nemesi Solà*, cmf, acompanyat en tot moment pels seus germans de Comunitat i del Consell Parroquial, ha mogut tots els fils perquè n'hagi sortit una obra digna.
- ✓ L'Arquitecte *Josep Antoni González*, amb els seus col·laboradors, ha fet els plànols, que una Constructora competent ha portat a terme.

Avui tots gaudim del seu treball. No podem posar el nom dels paletes, dels ferrers, dels fusters, dels vidriers, dels electricistes, dels pintors, dels jardiniers. I els noms de tantes mans anònimes que han preparat els elements litúrgics o han fet els vitralls del viacrucis, o s'han encarregat de deixar el local net i polit.

Cal agrair a la Paeria la cessió del terreny on és edificat el temple parroquial.

QUINA ALEGRIA quan em van dir: Anem al Casa del Senyor...

Així comença aquest salm anomenat gradual, perquè el cantaven els pelegrins quan s'atansaven al Temple de Jerusalem...

Doncs ja hi som a la Casa del Senyor, que és també la nostra Casa, la Casa de la Comunitat cristiana, l'Església Parroquial.

El campanar

Per ser-ho de debò hauria de tenir campanes. De moment, amb l'austeritat del ciment armat, és un testimoni mut i eloqüent alhora que assenyala i orienta, i dóna certa personalitat als blocs de cases del voltant. Ja arribarà el dia que el campanar es posarà a cantar i a celebrar les festes joioses de bateigs i comunions, de confirmacions i bodes... o compartirà la nostra esperança i l'enyorament pels nostres difunts.

Abans d'entrar, hem pujat uns graons i hem arribat a ***l'atri o vestíbul***. És un espai per trobar-nos i saludar-nos abans i després de celebrar la nostra fe com a comunitat cristiana.

Ja som a dins:

- ✓ La ***Nau*** àmplia i acollidora, amb cadires i bancs: ens hi anem situant. Ja asseguts veiem
- ✓ ***el presbiteri***, amb L'ALTAR MAJOR al centre: La mesa era fins no fa gaire, la mola d'un trull o molí d'oli. Prové d'Ulldecona, i data del 1813. La base és un corró, dels que servien per a esclafar les olives i treure'n l'oli.

Entorn de l'altar hi ha uns ***canelobres***: fins ara ornaven l'habitació on va néixer sant Antoni Mª Claret a Sallent. La petita i esvelta creu processional prové també de la casa natal del P. Claret.

Al presbiteri hi ha també:

la ***seu*** o cadira per al President de la Celebració

l'***ambó*** amb el ***faristol*** des d'on és proclamada la Paraula de Déu.

la ***pica baptismal***: ens recorda que el baptisme és el sagrament que ens incor-

pora a Jesucrist mort i ressuscitat i ens fa membres de la Comunitat cristiana.

La pica és una aportació de Comercial Balàfia.

Presidint l'assemblea hi veiem el *quadre de Jesús* amb els dos deixebles a EMMAÚS.

És obra del P. Maximino Cerezo Barredo, sacerdot claretjà, autor d'una extensa obra pictòrica sobretot a l'Amèrica llatina. La seva obra ha estat estudiada no fa gaire en dues tesis doctorals.

En el quadre, el P. Cerezo ha plasmat el moment en què Jesús parteix el pa als dos deixebles que anaven a Emaús i que el reconegueren quan partia el pa. Cada Eucaristia és presència de Jesús Ressuscitat, llescant-nos el pa de l'Eucaristia, que és **“Memòria”** i **“Taula compartida”**.

Si mireu a la dreta, hi contempleu els 14 quadres que reproduïxen simbòlicament les 14 estacions del Camí de la creu o Via crucis. És també obra original del P. Maximino Cerezo Barredo. La plasmació en el vitrall és deguda a la col·laboració desinteressada del grup de manualitats de la Vocalia de la dona del Centre Cívic de Balàfia.

El camí de la creu s'orienta cap a la Resurrecció, representada en el quadre d'Emmaús. Ens ve a dir que, bo i fent el camí de cada dia, amb els seus alts i baixos, il·luminats per la paraula de Jesús i compartint el pa de l'Eucaristia, arribarem a compartir també de ple la Resurrecció.

A l'esquerra hi llegireu, gravada en ceràmica, *l'oració* apostòlica que sant Antoni Mª Claret va escriure:

Senyor i Pare meu!
que et conegui i et faci conèixer,
que t'estimi i et faci estimar,
que et serveixi i et faci servir,
que et lloï i et faci lloar per totes les criatures.

La ceràmica és obra del matrimoni de ceramistes Antoni Rafart i Adelina Tripiana, de Solsona.

El ploraner

Algunes mares de família se sentien amb dificultats de participar en l'Eucaristia per mor dels seus fillets. Ara poden participar-hi tranquil·lament. Quants més en vinguin, millor: ens recordaran a tots la paraula de Jesús: *Si no us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel* (Mt 18,3).

Entrant a mà esquerra hi podeu contemplar el **Sant Crist** que fou venerat molts anys a l'Església que els Missioners Claretians tenien a Cervera.

La capella petita

Per a les celebracions de cada dia o de grups petits, s'ha preparat la Capella del Santíssim.

Altar del Santíssim

La pedra rodona és d'un molí d'oli. El peu on descansa és un corró estriat, que es feia servir per batre el blat... Provenen de La Segarra.

Tant aquests elements de l'altar del Santíssim com els de l'altar major han estat facilitats per la Fundació del Parc Temàtic de l'Oli de les Borges Blanques.

La Mare de Déu

És de talla, amb el cor al pit i el Nen Jesús en braços, és la mateixa que durant tants anys ens ha contemplat amorosa en les celebracions del local antic.

Capella de la reconciliació:

*Qui pot pujar a la muntanya del senyor?
el qui té el cor sincer i les mans sense culpa.*
És la pregunta i la resposta que es feia el salmista. És una invitació a rebre el sagrament de la Reconciliació, que ens reuneix amb el Pare i amb els altres germans.

També hi ha un espai per al jardí... que ens posa la natura a l'abast de la mà i dona a l'església un toc de bellesa i harmonia.

El Pare Claret

Sant Antoni Mª Claret és el patró de la Parròquia de Balàfia. Nasqué a Sallent el 23 de desembre de 1807. Morí exiliat al Monestir de Fontfreda, prop de Narbona, França, el 24 d'octubre de 1870. Fou missioner popular, a Lleida hi predicà tot el mes de maig de 1845. Ací la gent començà de dir-li el Pare Claret. Una bona família li canvià les sabates velles i gastades, per un parell de noves. Les velles es guarden al Museu claretian de Vic. Després fundà la Congregació de Missioners Fills del Cor de Maria o Claretians. Fou Arquebisbe de Santiago de Cuba i Confessor de la Reina.

La ceràmica del P. Claret i la que emmarca el Sagrari, provenen dels obradors del Monestir de Santa Cecília de Montserrat. Fins ara ornaven la sala que ens ha fet de parròquia tants d'anys.

**L'Església és obra de tothom.
També hi ha lloc per tu.**